

Men hvis det er udlændingepolitikken, der er problemet, vil jeg så også sige, at nu er det Det Konservative Folkeparti og Venstre, der har ansvaret for udlændingepolitikken i Danmark i dag og integrationspolitikken. Hvad er monstro argumentet for, at man valgte at lave strammingerne først og sige, at man ville komme med integrationspolitikken engang til efteråret?

Kl. 14.05

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Til fru Else Theill Sørensen: Jeg synes ikke, vi skal bruge denne her ordveksling til at begynde at beskyldte hinanden for, hvem der ikke kunne få lov at tænke højt, mens vi var i regering sammen. Der var også mange perioder, hvor vi ikke var i regering sammen. Jeg vil blot konstatere, at i løbet af 1980'erne gik det op for også os, at Danmark nu havde 273 forskellige integrationspolitikker, nemlig dem, der var rundt omkring i kommunerne, og vi havde brug for at lave en lovgivning på Christiansborg, der redegjorde for, hvad de overordnede principper skulle være for integrationsindsatsen her i Danmark.

Jeg synes, vi skal glæde os over den erkendelse, at vi alle sammen efterhånden er enige om, at det er vigtigt, at vi udstikker nogle retningslinjer for, hvad der skal være styrende for integrationsindsatsen i Danmark, nemlig sprog og arbejde f.eks. Det synes jeg vi skal glæde os over. Det var bare det, jeg gerne ville sige.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

For det første vil jeg godt anerkende, at fru Else Theill Sørensen naturligvis er fuldt ud lige så normal som hr. Helge Adam Møller, blot for at der ikke er nogen misforståelser på det her område. (*Munterhed*).

Men derudover vil jeg sige, at enhver jo kan søge asyl på en ambassade, det er jo klart. Men forudsætningerne for, at man får noget ud af det, er tre ting. Det er for det første, at man har et asylgrundlag, at man er forfulgt; for det andet, at man er i fare dér, hvor man er, at man risikerer at blive udvist til et andet land, hvor man bliver forfulgt, eller man er forfulgt i det område, hvor man er; og så for det tredje, at man har en særlig tilknytning til Danmark.

Derfor er det ekstremt vanskeligt at få via den paragraf, jeg tror, den hedder § 7, stk. 4, og derfor var der kun 75, der fik det sidste år, og derfor er vi hundrede procent sikker på, at netop de 75

er de rigtige flygtninge, som alle partier ved festlige lejligheder hævder er dem, der skal forsvares, og som vi selvfølgelig skal sikre fortsat får asyl.

Hvad er grunden til, at man så lige præcis går ind og rammer dér?

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Fru Sophie Hæstorp Andersen havde hæftet sig ved, at jeg omtalte, at udlændingene ikke var problemet. Det kommer an på, hvad man forstår ved udlændingene. Jeg vil gerne gentage, hvad jeg sagde. Jeg vil godt kraftigt understrege, at det ikke er den enkelte udlænding, der er problemet.

Med hensyn til, hvem der er mere fremmed end andre, vil jeg også tillade mig at citere, hvad jeg selv sagde:

»Mennesker fra en kultur med et familiemønster og et menneskesyn, som er helt anderledes end vores«.

Og jeg synes godt, det må være tilladt at indrømme, at når store dele af den befolkning, der nu bor i Danmark, har et familiemønster, som gør, at far, når datteren bliver født, bestemmer, hvem hun skal giftes med, at han måske bliver truet på livet, når han bryder den kontrakt, hvis han oven i købet gerne selv vil bryde den, så synes jeg godt, jeg må have lov at sige, at det familiemønster og de mennesker for mig er mere fremmede end en svensk familie, der flytter fra Malmø til København. Undskyld, men det synes jeg altså.

Til fru Elisabeth Arnold: Jeg er da glad for, at vi er enige på en lang række punkter.

Og med hensyn til hr. Søren Søndergaard og ambassaderne synes jeg, vi skal drøfte det problem færdigt i udvalget, for der er helt sikkert nogle ting omkring det, som det ville være rart at få oplyst, inden vi fortsætter diskussionen.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg kan forstå, at den konservative begrundelse for, at Dansk Flygtningehjælp ikke skal være i Flygtningenævnet, er, at Dansk Flygtningehjælp ved for meget. Så det blev jo yderligere begrundet med, at Udenrigsministeriet heller ikke skulle sidde der, fordi de jo også vidste noget om, hvilke lande de pågældende kom fra.

Så er det, jeg vil spørge: Hvad er så begrundelsen for, at Integrationsministeriet skal være repræsenteret i Flygtningenævnet, for sagen er